

„Stále upírám své oči k Hospodinu, on vyprostí ze sítě mé nohy. Obrát ke mně svou tvář, jsem tak sám, tak poníženy.“ /Žalm 25, 15-16/

Žalm 103, 1-4.15-18

1. Korintským 10, 1-13

Lukáš 13, 1-9

Dnešní třetí neděle postní se nazývá oculi – oči.

Řidič v autě občas upne svůj zrak k navigaci, aby dojel, kam potřebuje. Člověk na výletě upírá své oči k turistické značce, aby nesešel z cesty a nezabloudil. Život ve víře je také cesta. Někdy hodně klikatá, nahoru a dolů, ale stále vpřed až za vzdálený obzor kam zatím nedohlédneme. Bůh nám dal navigaci, abychom se při svém putování neztratili. - Upírat své oči k Hospodinu, slyšet a přijímat Boží slovo. Písmo dotvrzuje, že to je nejlepší způsob, jak v životě obstát a dobře dojít do cíle.

V dnešním evangeliu jsme slyšeli, jak Pán Ježíš reaguje na zprávu o nevinných obětech Piláta a mluví o osmnácti zabitých pod spadlou věží v Siloe. Dnes by mohl mluvit o mnoha dalších nevinných obětech početných šílených válek, které se v posledních dvou tisíciletích na světě udály a které se dějí i dnes. V současné době probíhá po celém světě více než sto válek a ozbrojených konfliktů. Nesmyslně jsou zabíjeni nevinní lidé na Ukrajině, nesmyslně umírají lidé v Jemenu, kde válka trvá již sedm let. Každou minutu zemře na světě 11 lidí hlady.

Proč to Ježíš dělá? Proč o tom mluví? Jde mu o naši reakci. Někdo se při těchto zprávách zhrozí a propadne strachu, někdo vše sleduje jako zajímavosti ze světa, o kterých se dobře „filosofuje“, jiný se ještě více zatvrdí vůči Bohu a řekne si, jak může Bůh něco takového dopustit. Mnozí se však snaží pomáhat konkrétním lidem. A o to Ježíšovi jde. Vyzývá nás k obrácení. „Nebudete-li činit pokání, všichni podobně zahynete.“ To není výhružka. Je to výzva, abychom nebyli neteční k utrpení, strádání a bolesti druhých. Nejen těch, kdo jsou stíženi válkou. V těžkých situacích se často nacházejí i lidé kolem nás. Bible hovoří o žijícím člověku jako o mrtvém, když se odvrátil od Pána Boha. Když nestojí o vztah s Bohem a s bližními. Prostřednictvím Písma jsme vyzýváni, abychom si znovu a opakovaně uvědomovali zázrak stvoření a bytí a hledali krásu v duších druhých lidí.

Podobenství o neplodném fíkovníku, které jsme dnes také četli, nám pak přináší naději. Lidé chtějí často okamžité výsledky a rychlé uspokojení všech potřeb – teď, hned! Ale stromy rostou pomalu a ovoce přichází až za určitý čas. A i ti zdánlivě neplodní, kteří něčím nenaplnují naše očekávání, mají svého zastávce. Bohu na nich záleží.

Vinař (Ježíš) se stromu vehementně zastává. Chce mu dát ještě šanci. Není mu líto práce a námahy. Bude se o strom starat. Dá mu ještě čas. V jeho reakci je varování před unáhlenými soudy a odsudky, když někdo není dost rychlý, pohotový a produktivní.

Pán Bůh je trpělivý a pro své milosrdenství nám dává stále ještě čas. **Úkol nést dobré ovoce nám však zůstává.** Je to úkol trvalý, který z nás nikdo nesejme. Obracujme se v modlitbách k Bohu, vnímejme Boží slovo, buďme vstřícní a v naslouchání pozorní k druhým. Jen tak můžeme čerpat životodárnou sílu a přinášet dobré plody svého života.

/Slovo na třetí neděli postní 20. března 2022 Dana Kalivodová/